

Forretningsudvalgsrådet, torsdag, den 15. august 1957 på D.K.s kontor.

Dagsorden:

1. Folkeforsikringsloven.
2. Tipsmidler.
3. Kommunalvalg.
4. Nyborg kostskole.
5. Sommerlejren.
6. Udvalget for erhvervsvejledning.
7. Møde med kvindelige folketingsmedlemmer.
8. Herningkredsen.
9. Fam.-pol udvalg.
10. Internationalt udvalg.
11. Meddelelser.
12. Eventuelt.

Tilstede var: Landsformanden Karen Rasmussen, næstformanden Eva Gredal, kassereren Ellen Heerup, Inga Dahlsgaard, Rita Knudsen, Anna Ølgaard, Inger Thilker, Ellis Tardini, Lissie Elsass, Jytte Christensen og Hilmar Fredericia i sin egenskab af formand for udvalget vedr. folkeforsikring.

Fraværende var: Lizzi Moesgaard.

Landsformanden bød velkommen.

ad 1. Folkeforsikringsloven.

Hilmar Fridericia takkede for den tillid, man havde vist ham ved at indvælge ham i udvalget. Det var udvalgets mening allerede på nuværende tidspunkt at indsende D.K.s bemærkninger til folkeforsikringskommissionen vedrørende de punkter, vi ønsker ændret i den nuværende lov, således at kommissionen allerede nu kunne tage stilling til disse. Når kommissionen har afgivet betænkning, vil udvalget kritisk gennemgå denne og eventuelt påny rette henvendelse.

Hilmar Fridericia gennemgik betænkningen.

Inga Dahlsgaard fandt det beklageligt, at spørgsmålet om narkose var afhængig af lægens eller jordemoderens skøn. Enhver kvinde skulle have ret til narkose i forbindelse med fødsel.

Anna Ølgaard mente, at det meget nøje måtte præciseres, at der kun skulle gives narkose, når kvinden selv ønskede det, og dette enedes man om.

Hilmar Fridericia uddybede folkeforsikringslovens § 19, stk. 1, pkt. 3, 4 og 5 nærmere og gjorde opmærksom på, at der var mange kvinder, der havde et lige så strengt eller strengere arbejde end de, der faldt ind under arbejderbeskyttelseslovgivningen. Han nævnte endvidere, at den nuværende ordning, hvorefter kvinder de første 14 dage efter fødselen får sygehjælp i form af de dagpenge, de eventuelt havde sikret sig, burde ændres derhen, at man straks efter fødselen fik barselhviledagpenge.

Lissie Elsass påpegede, at der meget nøje skulle skelnes mellem sygdom og barsel, ændrede man sygekassedagpenge til barselhviledagpenge, mente hun, man kom væk fra, at barsel blev betragtet som sygdom.

Rita Knudsen ønskede, at enhver kvinde skulle sikres barselhvile med pengehjælp. Hun henviste til henvendelsen til lønningskommissionen, hvor man havde foreslået, at denne periode blev på 60 dage. Rita Knudsen var bange for på nuværende tidspunkt at fremkomme med et sådant forslag for alle kategorier af kvinder, idet man måtte tænke på de konsekvenser, det specielt ville få for de udearbejdende kvinder. Rita Knudsen mente, at størrelsen af dagpengene burde rette sig efter den gældende sygelønsordning.